

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نعیم سلیمی- کابل / افغانستان

۲۸ جنوری ۲۰۲۱

نعیم سلیمی

رخنه بیداری طبقاتی در میان کارگران رسانه‌ی افغانستان:

بهرام آمونیاپی ۷ سال پیش از امروز در یک مقاله‌ی زیر عنوان «کارگران رسانه‌ی در افغانستان: بهره‌کشی و بی‌پناهی»، استثمار فکری را بدتر از استثمار فیزیکی دانسته و به نقل از آنتونی نگری، فیلسوف و نظریه‌پرداز ایتالیایی که گفته بود «پرولتاریای کامپیوتری شب‌ها کوفته‌تر از پرولتاریای سنتی به خانه باز بر می‌گردد»، خستگی یک کارگریدی (فیزیکی) را نسبت به کارگران رسانه‌ها و یا هر نهاد دیگر فکری، کم‌هزینه‌تر، ارزیابی نمود. ۱

ولی صرف نظر از این که دیدگاه بهرام آمونیاپی درین زمینه چه باشد، بشیر یآوری، یک روزنامه‌نگار آزاد، خاطر نشان می‌سازد که «خبرنگاران در بدل کارشان در رسانه‌ها، دستمزد می‌گیرند و استثمار هم می‌شوند. این گروه کارگر اند. با کارگران دیگر باید متحدانه از حقوق‌شان دفاع کنند، خبرنگاران و روزنامه‌نگاران، باید اتحادیه‌های صنفی‌شان را بسازند و این اتحادیه‌ها را خودشان رهبری کنند. با تشکل و قدرت بیشتر، از حقوق صنفی‌شان دفاع کرده و موقف طبقاتی‌شان را در نظر بگیرند، با تمامی کارگران در یک صف در برابر سرمایه‌داری و استبداد آن مبارزه کنند.» (استثمار در رسانه‌ها، چرا خبرنگاران گزارش نمی‌دهند؟، ماه‌نامه اعتراض، سال اول، شماره هشتم، اسد ۱۳۹۹)

دستیابی به آرمانهای سترگ که «بشیر یآوری» از آن سخن می‌زند، می‌توانست زودتر به ثمر بنشیند، مگر این که تمامی زیر ساخت‌های اقتصادی و رو بنائی ما در چهار دهه گذشته به انحطاط و قهقرا نمی‌گرائید و جنبش انقلابی در داخل کشور با انحرافات مسلط فکری و اندیشه‌ی، به شکست مواجه نمی‌گردید و سنگرهای به ظاهر استوار و مستحکم جهانی آن، ناشی از چنین انحرافات، به انحطاط و فرو ریختی کشانیده نمی‌شد؛ اما مبارزه طبقاتی امر جاری است «گاه آشکار و گاه نهان» البته که در جریان این مبارزه، علی‌رغم منجر شدن آن به تحولات اجتماعی، پس

گرد و قهقرا نیز گاه گاهی ، به مشاهده می رسد که فقط در حد یک ایست زود گذر در عمر تاریخ انسانی بوده و دوباره جریان پیدا می نماید.

در فرهنگ ما گفتنی است که "به تنگ آید ، به جنگ آید" ؛ واقعاً که این گفتنی ، بازتاب زنده ای از یک جریان ، سیر و حرکت خم و پیچ مبارزه می باشد و هر چندی که ، در وضعیت کنونی ، مردم ما در یک جهنم سوزان اشغالگران و مزدوران دولتی و طالبی می سوزند ، ولی با آنهم این مبارزه (مبارزه طبقاتی) ، از یک جای دیگری سر می کشد و این بار روایتی دارد از یک جنگ تحریمی در میان دموکراسی پوشالی افغانستان، جنگ میان حامیان آزادی بیان و سرکوب گران آن در هرات باستان، جایی که همیشه در تاریخ معاصر افغانستان مرکز مقاومت و ایستادگی بوده و علی رغم دشواری های بزرگ بر سر راه ، باز هم قد بلند می کند و فریاد می زند.

حسب تازه ترین گزارش دویچه وله ، « خبرنگاران ولایت هرات کنفرانس خبری رئیس جمهور غنی را که در یک سفر دو روزه برای بررسی اوضاع به این ولایت آمده بود، تحریم کردند . » ۲

البته باید یاد آور شد که این تحریم ، در واقعیت عکس العملی بود در برابر تحریمی که رئیس جمهور در سفر اخیرش به این ولایت ، با خبرنگاران جلسه دایر نکرد و به مشکلات و خواست های آنان ، اهمیتی نگذاشت.

چون که از مشکلات کارگران رسانه ئی ، سخن به میان آمد ، لازم است تا یاد آوری شود که کارگران این عرصه ، به خصوص روزنامه ها و نشرات خصوصی که در آنجا از قرار داد خبری نیست و اگر هم باشد ، جنبه عملی پیدا کرده نمی تواند ، از ترس و هراس خاموشی اختیار می کنند ، تا مبادا از کار اخراج گردند که موارد زیادی درین زمینه چه در گذشته و چه در حال به مشاهده رسیده است.

در پایان سخن یاد آور می شوم این که ما در گذشته شاهد تحریم ها و سانسور های یک جانبه در مورد آزادی بیان از جانب دولت در لویه جرگه های تشریفاتی ، مجالس و گرد همائی های خبری در حق کارگران رسانه ئی بوده ایم ، ولی رویداد هرات ازین جهت برانزنگی دارد که برای بار اول به طور گسترده کارگران مطبوعاتی ما ، در برابر دولت صف آرائی طبقاتی نمودند و یکجا و یکسان پهلوی هم ایستادند و در برابر آن خط قرمز کشیدند که در واقعیت سر آغاز فصل نوی از ارتقاء و رخنه رشد آگاهی سیاسی - طبقاتی در میان کارگران رسانه ئی ما ، می باشد.

پایان

دیدگاه شما

۱

<https://www.google.com/...>

۲

<https://www.google.com/>

... بیشتر بخوانید

<https://afgazad.com/.../110820-NS-Saqat-Janien-Democracy...>

<https://afgazad.com/.../090520-NS-Aazaady-Bayaan-Waqaiat...>